ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲤᲔᲠᲔᲑᲚᲘ ᲨᲠᲝᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲨᲔᲛᲬᲧᲝᲚᲗᲐ ᲒᲐᲜᲗᲐᲜᲐᲨᲘ

კომუნისტი

№ 135 კვირა, 14 აგვისტო, 1921 წ.

ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲐ ᲙᲝᲚᲔᲒᲘᲣᲛᲘᲡ ᲬᲕᲠᲘᲚᲘ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲐᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ.

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ

14 ᲐᲒᲕᲘᲡᲢᲝ

ᲙᲕᲘᲠᲐ

1920 ᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲠᲘᲚᲘ ᲘᲠᲛᲜᲐ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲮᲔᲚᲨᲔᲙᲠᲣᲚᲔᲑᲐᲖᲔ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲚᲘᲢᲕᲘᲡ ᲨᲝᲠᲘᲡ.
1873 ᲘᲐᲜᲣᲐᲠᲘᲡᲨᲘ ᲒᲐᲛᲝᲕᲘᲓᲐ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ „ᲞᲘᲠᲘ ᲮᲝᲚᲘ“ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲘ�გᲜᲘ ᲚᲐᲒᲠᲝᲕᲘᲡ ᲠᲔᲓᲐᲥᲢᲝᲠᲘᲗ.
1855 ᲒᲐᲛᲝᲕᲘᲓᲐ ᲞᲔᲠᲘᲝᲓᲣᲚ ᲒᲐᲛᲝᲪᲛᲘᲡ „ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲘᲡ ᲜᲐᲗᲚᲘᲡ“ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲘ�გᲜᲘ ᲒᲘᲠᲪᲔᲜᲚᲘᲡ ᲠᲔᲓᲐᲥᲢᲝᲠᲝᲛᲘᲗ.

ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ: ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ, ᲥᲠᲘᲡᲢᲔᲤᲝᲠᲘᲡ ᲥᲩ. № 4. ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲐ ᲓᲦᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲠᲓᲐ ᲙᲕᲘᲠᲘᲗ ᲓᲦᲔ ᲒᲐᲠᲓᲐ ᲙᲕᲘᲠᲘᲡ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘᲡᲐ 10 ს.—2 ს.

ᲤᲝᲚᲔᲤᲝᲜᲘ: ᲡᲐᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲝ ᲙᲝᲚᲔᲒᲘᲣᲛᲘᲡ № 1476. ᲛᲘᲦᲘᲣᲚᲘ № ᲡᲐᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲝ №

ᲒᲐᲛᲝᲪᲛᲘᲡ ᲓᲐᲤᲘᲥᲡᲘᲠᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲒᲖᲐᲕᲜᲘᲡ ᲨᲔᲛᲬᲧᲝᲚᲗᲐ ᲒᲐᲜᲗᲐᲜᲐᲨᲘ ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ, ᲥᲠᲘᲡᲢᲔᲤᲝᲠᲘᲡ ᲥᲩ. № 4. ᲤᲐᲡᲘ ᲒᲐᲒᲖᲐᲕᲜᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ ᲒᲐᲒᲖᲐᲕᲜᲘᲡ ᲤᲐᲡᲘ №

ᲓᲦᲔᲗᲘᲡ ᲓᲐᲤᲘᲥᲡᲘᲠᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲒᲖᲐᲕᲜᲘᲡ ᲨᲔᲛᲬᲧᲝᲚᲗᲐ ᲒᲐᲜᲗᲐᲜᲐᲨᲘ ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ, ᲥᲠᲘᲡᲢᲔᲤᲝᲠᲘᲡ ᲥᲩ. № 4.

მოვიდოდა ქოხებს!

რისთვის გვიმზერენ ჩვენ ასე ნაწყალათ?
გინდათ, იცოდეთ, მტერს რა აბრაზებს?
ეს, რომ დროშაზე ჩვენ გვიწერია:
„მშვიდობა ქოხებს, ბრძოლა დარბაზებს“!...

შეღებილია ჩვენი დროშები
სისხლით ჩვენივე ამხანაგების,
მისთვის ჩავიცვეთ გულში განძრახვაც
ქვეყნად სიცივის გაჩენაგების.

მისთვის ადგმართეთ უკვე მახვილი,
ავკაბიანდეთ მზისა სხივებზე
და გიჟ ოცნების გავშალეთ ფრთები,
უძლიერესნი თვით არწივებზე...

გარს შემოვევლეთ მთელს დედამიწას,
გვინდა განვიშვრიტოთ მასი წიალი...
წინ მიგვაქროლებს ფოლადის ნება
და ელექტრონის ოცნება ლაღი!...

გზა! ჩამოდექით! ამ ამძიმებულ
ბრძოლის სტრეიკის რა შეაკოდებს?
ერთი ტალღდა რომ კიდეც ჩაისროთ,
ის ახალს ტალღებს გამოიწოდებს.

და არ ჩადგება მანამ სანამდის
მთლად ძველს ქვეყანას არ გადასთელავს...
ბრძოლის სტეიკიც მისთვის ბობოქრობს,
ზღვაც ცხოვრებისა ამისთვის ღელავს...

კლდეთა ნაპრალნიც მისთვის სტრიალ,
გულსაც ის უკლავს მთისა ორეზოებს,
რომ ჩვენ დროშებზე სისხლით აღბეჭდეთ:
„„ბრძოლა დარბაზებს!... მშვიდობა ქოხებს“!...

ნ. ზო